

**KAMMARRÄTTEN
I STOCKHOLM**
Migrationsöverdomstolen
Avdelning 01

DOM
2014-08-15
Meddelad i Stockholm

Mål nr UM 3485-13

KLAGANDE

Ombud:

MOTPART
Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Förvaltningsrätten i Malmös, migrationsdomstolen, dom
den 16 april 2013 i mål nr UM 977-13
(Migrationsverkets ärende nr)

SAKEN
Uppehållstillstånd

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS AVGÖRANDE

1. Migrationsöverdomstolen upphäver migrationsdomstolens dom och Migrationsverkets beslut den 8 februari 2013 samt beviljar permanent uppehållstillstånd.
  2. Det ankommer på Migrationsverket att vidta de åtgärder som denna dom föranleder.
-

BAKGRUND

ansökte i maj 2009 om asyl i Sverige. Hon var vid tidpunkten gravid och lämnade i sin ansökan uppgifter om sin make och barnets far, som då uppgavs befinna sig på okänd ort. Den 2009 födde hon sonen och i september 2009 beviljades hon och permanent uppehållstillstånd såsom skyddsbehövande i övrigt.

I juli 2010 ansökte om bl.a. uppehållstillstånd i Sverige på grund av anknytning till sin hustru och son, och Till styrkande av sin ansökan åberopade han kopior av bl.a. ett utgåendet somaliskt hemlandspass utfärdat 2004, vigselbevis, fyra id-kort samt diplom och betyg från International University of Africa i Khartoum, Sudan. Migrationsverket avslog ansökningen med motiveringen att inte hade styrkt sin identitet. Beslutet överklagades till Förvaltningsrätten i Stockholm, som i egenskap av migrationsdomstol avslog överklagandet. Beslutet vann laga kraft i november 2011 då Migrationsöverdomstolen beslutade att inte bevilja prövningstillstånd i målet.

I februari 2012 ansökte på nytt om uppehållstillstånd i Sverige, på samma grund som tidigare och med stöd av samma underlag. var då åter gravid, och den födde hon sonen (som beviljades permanent uppehållstillstånd på grund av anknytning till sin mor. I beslut den 20 juli 2012 avslog Migrationsverket nya ansökan med samma motivering som i det föregående beslutet.

Sedan överklagat Migrationsverkets beslut ansåg migrationsdomstolen, mot bakgrund av avgörandet MIG 2012:1, att ytterligare utredning behövdes för att kunna ta ställning till hans ansökan och

återförvisade därför ärendet till verket för vidare handläggning. I ärendet genomfördes därefter en DNA-analys, som visade att

med en sannolikhet av 99,999 procent är far till såväl
som Den 8 februari 2013 fattade Migrationsverket ett nytt
avslagsbeslut i ärende och anförde bl.a.
följande. Migrationsöverdomstolen har i MIG 2012:1 funnit att det under
vissa förutsättningar finns skäl för en viss bevislättnad avseende kravet på
styrkt identitet. Bevislätnadsregeln är tillämplig på vissa kategorier av
personer men tillhör inte någon av dessa och
omfattas därför inte av regeln. Eftersom han inte styrkt sin identitet kan
uppehållstillstånd inte beviljas.

Migrationsverkets beslut överklagades till migrationsdomstolen, som i det nu
överklagade avgörandet avlog överklagandet. Som skäl anförde
migrationsdomstolen bl.a. följande. Enligt MIG 2012:1 kan i vissa fall
undantag göras från kravet på att den som söker uppehållstillstånd på grund
av anknytning ska styrka sin identitet. I dessa undantagsfall är det tillräckligt
att den sökande gör sin identitet sannolik, den s.k. bevislätnadsregeln.
Regeln kan bl.a. tillämpas i de fall en förälder åberopar anknytning till den
andra föräldern som denne har ett gemensamt barn med och när föräldrarna
och barnet har levt i hushållsgemenskap innan anknytningspersonen kom till
Sverige. har inte levt i hushållsgemenskap med
sin hustru och sina barn i Somalia. Han omfattas därmed inte av
bevislätnadsregeln och behöver styrka sin identitet för att beviljas
uppehållstillstånd. Den skriftliga och muntliga bevisning som
åberopar är inte tillräcklig för att styrka hans identitet.
Migrationsverket har därför haft fog för sitt beslut att avslå ansökan.

Av utredningen i målet framgår att han och [REDACTED] känt varandra länge och att de gifte sig i mars 2007. Uppgifterna de lämnat om sitt förhållande och äktenskap är samstämmiga och ostridiga. Det saknas skäl att ifrågasätta att de är makar. Av praxis från Europadomstolen för mänskliga rättigheter följer att rätt till återförening föreligger när familjen inte kan återförenas i något annat

land än i det där återförening söks. har uppehållstillstånd som skyddsbehövande i Sverige och kan inte återförenas med honom i hemlandet. Han har som somalier ingen möjlighet att inom överskådlig framtid skaffa ett pass som styrker hans identitet. Migrationsverkets beslut och migrationsdomstolens dom innebär att familjens rätt till familjeliv kränks på ett sätt som torde vara ett brott mot artikel 8 i Europakonventionen om mänskliga rättigheter. För att han ska ha samma rättigheter som en sökande som kan styrka sin identitet bör hans ärende omfattas av bevislätnadsregeln avseende identitet. I annat fall kan hanteringen av hans ärende även innebära ett brott mot artikel 14 i konventionen, förbudet mot diskriminering. Vidare är principen om familjens enhet, dvs. att kärnfamiljen ska hållas samman, en grundprincip inom utlänningsrätten. Principen tillämpas på så sätt att såväl en maka/make som minderåriga barn till en flykting normalt sett också beviljas uppehållstillstånd som flyktingar. Den tillämpas också på skyddsbehövande i övrigt och bör även tillämpas i ärenden om familjeåterförening.

I målet ska en bedömning göras som följer proportionalitetsprincipen. Denna är en rättssäkerhetsprincip som innebär att det ska finnas balans mellan mål och medel. I det aktuella målet ska en avvägning ske mellan samhällets krav på säkerhet och individens rätt till familjeåterförening. Familjens intresse och barnets bästa bör väga tyngre än statens intresse av att utöva utlänningskontroll. Att neka honom uppehållstillstånd skulle strida mot såväl familjeåterföreningsdirektivet som mot grundprincipen inom den svenska migrationsrätten, nämligen att hålla en familj samman.

2. Migrationsverket

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet och anför till stöd för sin inställning i huvudsak följande.

I MIG 2012:1 var det frågan om bevislätnad avseende identiteten för en maka som åberopade familjeåterförening med sin make i Sverige. De hade stadigvarande levt tillsammans i hemlandet. I detta mål har klaganden och hans hustru endast sammanlevt i hushållsgemenskap i hemlandet under en

kortare period. Barnen föddes efter det att hushållsgemenskapen hade upphört. Frågan är om bevislätnadsregeln kan tillämpas även i detta fall.

I anknytningsfall är en grundförutsättning för att förhållandet ska bedömas som etablerat att makarna stadigvarande sammanbott utomlands. Enligt praxis krävs normalt sammanboende i två år. Frågan om makarna sammanlevt stadigvarande utomlands påverkar tillståndtidens längd. Vid familjeåterförening där makarna bott tillsammans stadigvarande i utlandet är huvudregeln att permanent upphållstillstånd beviljas. Om makarna inte uppfyller detta krav ska tillståndet vid det första beslutstillfället dock vara tidsbegränsat. Om makarna har ett gemensamt barn kan det vara en omständighet som talar för att förhållandet ändå är så etablerat att permanent uppehållstillstånd kan ges vid första prövningstillfället, även om sammanboendet varat kortare tid än två år. När det, som i det här fallet, finns gemensamma barn uppstår frågan hur länge sammanboendet ska ha varat för att bedömas som stadigvarande samt vilka andra omständigheter som ska beaktas. Om endast ett tidsbegränsat uppehållstillstånd kan komma i fråga medför passkravet att klagandens ansökan ska avslås redan på den grunden att han saknar pass och bevislätnad avseende identiteten blir då inte aktuell.

Vad artikel 8 i Europakonventionen beträffar så garanterar den inte en rätt till inresa och bosättning i ett land. Inte heller innebär den någon generell skyldighet för en stat att ta emot släktingar till invandrade personer. Det blir i stället frågan om en avvägning där individuella skäl ställs mot samhällets intressen. Vid denna proportionalitetsbedömning ska barnets bästa beaktas. Visserligen kan det inte med fog hävdas att familjeåterförening för en i Sverige skyddsbehövande anknytningsperson i stället får ske i hemlandet, men i dag saknas det möjlighet att inom ramen för det gällande regelverket avseende anhöriginvandring fullt ut beakta anknytningspersonens status i Sverige. Inte heller är det i alla fall möjligt att fullt ut beakta den sökandes situation i hemlandet eller andra omständigheter hänförliga till hemlandet, inte minst när det gäller kraven på klarlagd identitet och pass.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

1. Anknytning till maka

Migrationsöverdomstolen prövar i första hand om
kan beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning till sin
maka,

Upphållstillstånd ska, med vissa undantag, ges till en utlänning som är
make till någon som är bosatt i Sverige (5 kap. 3 § första stycket 1
utlänningslagen). Ett uppehållstillstånd beviljat på den grunden kan vara
permanent endast om makarna stadigvarande sammanbott utomlands
(5 kap. 8 § första stycket samma lag). I annat fall ska uppehållstillståndet
vara tidsbegränsat vid det första beslutstillfället (ibid.).

och har lämnat
samstämmiga och obestridda uppgifter om sina identiteter samt om sitt
förhållande, äktenskap och sammanboende. Av det åberopade vigselbeviset
framgår att de ingick äktenskap med varandra i maj 2007. Sedan
avslutat sina studier i Khartoum i september 2008 inledde
de sitt sammanboende i hemstaden Kismayo, Somalia, i oktober samma år.
Det varade till mars 2009, då uppges ha gripits
och gav sig iväg från hemlandet.

När man ska bilda sig en uppfattning om det är så att makars sammanboende
utomlands har varit stadigvarande eller inte måste en helhetsbedömning
göras. Hur länge sammanboendet har varat är inte ensamt avgörande utan är
bara en av flera omständigheter som ska beaktas. Enligt
Migrationsöverdomstolens mening är det som orsakat avbrottet i
och liv tillsammans
omständigheter som de till övervägande del inte kunnat råda över själva. Vid
tidpunkten för avbrottet var gravid. Makarna hade då

varit gifta i ett år och tio månader och hade under den senare delen av den tiden bott tillsammans i fyra-fem månader. Sedan lämnat hemlandet har makarna upprätthållit sitt förhållande bl.a. genom regelbundna kontakter, ansökningar om familjeåterförening och, inte minst, genom att skaffa sig ytterligare ett barn, sonen [redacted]. I målet har det inte kommit fram något som talar för att makarnas avsikt under sitt sammanboende i hemlandet varit någon annan än att de skulle fortsätta att bo tillsammans.

Vid en sammantagen bedömning av omständigheterna i målet måste [redacted] och [redacted] sammanboende i deras hemland Somalia anses ha varit stadigvarande i den betydelse som avses i 5 kap. 8 § utlänningslagen. Det finns därför i och för sig förutsättningar för att bevilja [redacted] uppehållstillstånd enligt 5 kap 3 § första stycket 1 samma lag, ett tillstånd som kan vara permanent. Detta medför att inte heller det sedvanliga kravet på innehav av pass utgör något hinder för uppehållstillstånd i hans fall (se 2 kap. 1 § utlänningslagen jämförd med 2 kap. 1 § utlänningsförordningen [2006:97]).

2. Bevislättnad vad avser identitet

För att ett uppehållstillstånd ska kunna beviljas krävs dock även att utlänningens identitet är klarlagd (MIG 2011:11).

[redacted] kommer från ett land som under lång tid saknat fungerande myndigheter. Han har därför inte haft möjlighet att skaffa sig någon passhandling eller annan id-handling som kan styrka hans identitet.

I sitt avgörande MIG 2012:1 har Migrationsöverdomstolen i en särskild situation ansett det vara motiverat att inte upprätthålla det vanliga beviskravet i anknytningsfall avseende sökandens identitet, nämligen att den ska vara styrkt. Denna princip om bevislättnad innebär att det är tillräckligt att sökanden gör sin identitet sannolik i ärenden om familjeåterförening när en DNA-utredning styrker föräldraskapet till ett barn som han eller hon

uppges ha gemensamt med anknytningspersonen. En av omständigheterna i rättsfallet var att föräldrarna och barnet hade sammanbott utomlands före anknytningspersonens ankomst till Sverige. Visserligen är detta en omständighet som generellt sett ska beaktas vid prövningen av ett ärende om familjeåterförening. Att både föräldrar och barn levt tillsammans utomlands i hushållsgemenskap är dock inte en förutsättning för att bevislättnad rörande en sökande förälders identitet ska kunna komma i fråga. Mot bakgrund av att DNA-analyser visat att [redacted] med största sannolikhet är far till [redacted] och [redacted] har Migrationsverket och migrationsdomstolen alltså inte haft fog för att neka [redacted] bevislättnad avseende hans identitet enbart på den grunden att han inte levt i hushållsgemenskap i hemlandet med såväl sin hustru som sina barn.

Det följer vidare av MIG 2012:1 att det i det här sammanhanget måste göras en proportionalitetsbedömning när det gäller å ena sidan [redacted] och övriga familjemedlemmars intresse av återförening och å andra sidan de samhälleliga intressen som kräver ett klarläggande av [redacted] identitet, bl.a. säkerhet och reglerad invandring. Under omständigheterna i målet väger, enligt Migrationsöverdomstolens uppfattning, intresset av familjeåterförening tyngst. Det är därför tillräckligt att [redacted] gör sin identitet sannolik för att han ska kunna beviljas uppehållstillstånd.

3. Migrationsöverdomstolens slutsats

Det är ostridigt att [redacted] och [redacted] är gifta och de får, enligt Migrationsöverdomstolens bedömning, anses ha sammanbott stadigvarande i hemlandet. Vidare har [redacted] genom vad som har kommit fram i målet och med beaktande av principen om bevislättnad, förmått göra sin identitet sannolik. Migrationsöverdomstolen beaktar i det senare avseendet särskilt att [redacted] redan vid sin ansökan om asyl uppgett att [redacted]

är hennes make, att de båda lämnat samstämmiga redogörelser för sina levnadsförhållanden och att DNA-analyser visar att med största sannolikhet är far till och Mot denna bakgrund, och då det inte har kommit fram något skäl som talar mot det, ska han beviljas permanent uppehållstillstånd på grund av anknytning till sin hustru.

Vid denna utgång saknar Migrationsöverdomstolen anledning att också pröva om kan beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning till sina barn.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

kammarrättsråd
ordförande

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

föredragande